

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Csp/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522202143
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7522202143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúca na Slovensku prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, Bratislava - Staré Mesto, 811 09, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava - Staré Mesto 811 01, proti žalovanému : Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX I., v konaní o zaplatenie 4.255,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2005,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 216,50 eur od 3.7.2019 do zaplatenia
- zo sumy 37,77 eur od 16.7.2019 do zaplatenia
- zo sumy 38,27 eur od 16.8.2019 do zaplatenia
- zo sumy 38,78 eur od 16.9.2019 do zaplatenia
- zo sumy 39,29 eur od 16.10.2019 do zaplatenia
- zo sumy 39,82 eur od 16.11.2019 do zaplatenia
- zo sumy 40,34 eur od 16.12.2019 do zaplatenia
- zo sumy 40,88 eur od 16.1.2020 do zaplatenia
- zo sumy 41,42 eur od 16.2.2020 do zaplatenia
- zo sumy 41,97 eur od 16.3.2020 do zaplatenia
- zo sumy 42,52 eur od 16.4.2020 do zaplatenia
- zo sumy 43,09 eur od 16.5.2020 do zaplatenia
- zo sumy 43,66 eur od 16.6.2020 do zaplatenia
- zo sumy 44,23 eur od 16.7.2020 do zaplatenia
- zo sumy 44,82 eur od 16.8.2020 do zaplatenia
- zo sumy 45,41 eur od 16.9.2020 do zaplatenia
- zo sumy 46,02 eur od 16.10.2020 do zaplatenia
- zo sumy 46,62 eur od 16.11.2020 do zaplatenia
- zo sumy 47,24 eur od 16.12.2020 do zaplatenia
- zo sumy 47,87 eur od 16.1.2021 do zaplatenia
- zo sumy 48,50 eur od 16.2.2021 do zaplatenia
- zo sumy 49,14 eur od 16.3.2021 do zaplatenia
- zo sumy 49,79 eur od 16.4.2021 do zaplatenia
- zo sumy 50,45 eur od 16.5.2021 do zaplatenia
- zo sumy 51,12 eur od 16.6.2021 do zaplatenia
- zo sumy 51,80 eur od 16.7.2021 do zaplatenia
- zo sumy 52,49 eur od 16.8.2021 do zaplatenia
- zo sumy 53,18 eur od 16.9.2021 do zaplatenia
- zo sumy 53,88 eur od 16.10.2021 do zaplatenia
- zo sumy 54,60 eur od 16.11.2021 do zaplatenia

- zo sumy 55,32 eur od 16.12.2021 do zaplattenia
- zo sumy 56,05 eur od 16.1.2022 do zaplattenia
- zo sumy 56,80 eur od 16.2.2022 do zaplattenia
- zo sumy 57,55 eur od 16.3.2022 do zaplattenia
- zo sumy 58,31 eur od 16.4.2022 do zaplattenia
- zo sumy 59,08 eur od 16.5.2022 do zaplattenia
- zo sumy 59,87 eur od 16.6.2022 do zaplattenia
- zo sumy 60,66 eur od 16.7.2022 do zaplattenia

to všetko lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie o zaplattenie v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 4.021,67 Eur od 16.09.2024 až do zaplattenia z a s t a v u je.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 31.3.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplattenie zaplatiť žalobcovi sumu 4.255,25 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 4.021,67 Eur od 03.07.2019 až do zaplattenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.255,25 Eur od 03.07.2019 do zaplattenia a na náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 10.9.2018 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 4.000,00 Eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 72 mesačných splátok vo výške 92,58 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.10.2018. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver tak, že dňa 13.9.2018 previedol požadované peňažné prostriedky na účet žalovaného, čo potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca predložil v prílohe.

Podľa bodu 2.1. Časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Bankou nedohodol inak. Banka splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Banka z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní.

Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy vo výške 415,36 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval.

Podľa bodu 3.1. Časti 3. Úverovej zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru.

Podľa bodu 6. Časti 3. Úverovej zmluvy Banka doručuje všetku korešpondenciu a oznamy klientovi poštou (obyčajná alebo doporučená listová zásielka alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms alebo iné elektronické médium) alebo prostredníctvom kuriéra. Banka môže poskytnúť alebo sprístupniť klientovi informácie týkajúce sa jeho úveru alebo zasielať oznamy i prostredníctvom klientskej zóny. Klientská zóna je zabezpečená webová stránka Banky, do ktorej klient získa prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie klientovi sa považuje doručenie korešpondencie dlžníkovi alebo spoludlžníkovi.

V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 02.07.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

Podľa bodu 3.2. časti 3. Úverovej zmluvy Banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od klienta požadovať náhradu škody, ktorá Banke vznikla v súvislosti s porušením povinnosti klienta.

Podľa bodu 3.4. časti 3. Úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči Banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný podľa žalobcu voči nemu k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 4255,25 eur (4021,67 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny 201,28 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 32,30 eur z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho žiadal aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 4021,67 eur od 03.07.2019 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4255,25 Eur od 03.07.2019 do zaplatenia.

Žalobca v prílohe predložil výpis z úverového účtu žalovaného, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok, ako aj všetky pohyby na úverovom účte žalovaného, t.j. kedy a v akej výške poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky a zároveň kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver.

2. Súd doručoval uznesenie na vyjadrenie k žalobe spolu so žalobou a jej prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach žalovanému dňa 13.4.2022 a vyzval ho na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa písomne nevyjadril a nereagoval na doručené podanie, keď zásielka nebola doručená z dôvodu, že sa dlhodobo zdržiava v Írsku na nezistenej adrese, čo vyplynulo zo správy OO PZ Kysak. Žalobu s prílohami žalovanému doručil postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Predvolanie na pojednávanie však žalovaný prevzal dňa 11.7.2022, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil riadne a včas. Súd vyzval žalobcu 20.7.2022 k vyjadreniu ohľadom uplatneného úroku po zosplatnení a jeho výšky, na ktorú právny zástupca žalobcu reagoval čiastočným späťvzatím žaloby a upresnením výšky požadovaného úroku tak, že tento si žiada priznať vo výške najviac do 1769,90 za obdobie omeškania od 3.7.2019 do 15.9.2024.

3. Na pojednávaní dňa 28.7.2022 sa žalobca ani jeho právny zástupca a žalovaný nezúčastnili. Svoju neúčast' písomne ospravedlnili žalobca a jeho právny zástupca a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd pojednával v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi: Výpisom z Obchodného registra žalobcu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 10.9.2018, Potvrdenie spoločnosti o odfinancovaní peňažných prostriedkov a prijatí splátok na úver zo 6.7.2022, Prehľadom splátok a úhrad žalovaného, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 3.7.2019, doručenkou z 10.7.2019 zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere 10.9.2018. Predmetom úverovej zmluvy bol záväzok banky poskytnúť žalovanému úver vo výške 4000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi a poplatkami v 72 mesačných splátkach vo výške 92,58 eur. Prvá splátka bola splatná 15.10.2018 a termín konečnej splatnosti 15.9.2024. Výška úrokovej sadzby bola 15,89%, RPMN 17,10%, priemerná RPMN 8,87% a celková čiastka k zaplateniu 6230,16 eur. Žalovaný podpísal aj prihlášku k poisteniu na poistenie pravidelných platieb a zvolil si rozšírený súbor poistenia. Mesačná splátka s poistením tak predstavovala výšku 102,68 eur. V bode 3.1 časti 3 úverovej zmluvy bola upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti t.j. požadovať splatenia úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Žalobca predložil na preukázanie svojich tvrdení aj výpis z úverového účtu žalovaného z ktorého vyplýva, že dňa 13.9.2018 bolo v prospech žalovaného odfinancovaných 4000 Eur a žalovaný do termínu zosplatnenia uskutočnil úhrady a to dňa 31.10.2018 102,68 Eur, 17.12.2018 102,68 Eur, 27.12.2018 4 Eur, 18.2.2019 a 24.4.2019 splátku každá vo výške 103 Eur. Výzva na zaplatenie neuhradenej splátky ako aj upozornenie dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a doručenka sa medzi listinnými dôkazmi predloženými žalobcom nenachádzala žalobca uvedené ani netvrdil. Dňa 2.7.2019 žalobca vyhlásil mimoriadnu

splatnosť úveru kedy v oznámení je uvedené, že žalovaný nesplácal úver riadne a včas a ani po opakovaných výzvach na úhradu neuhradil omeškané splátky a žalobca vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 4255,25 Eur pozostávajúcej z úverovej istiny 4021,67 eur dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 233,58 Eur. Žalovaný zásielku prevzal 10.7.2019.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky je možné dohodnúť odplatu, pokiaľ je poskytovanie úveru predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Podľa § 566 ods.2 Občianskeho zákonníka pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky ak dlžník neurčí inak.

Podľa §100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa §101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa §103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva[resp. v znení novely účinnej od 1.3.2010 ktoré mu priznávajú tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa], alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný v čase uzatvárania úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

5. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 platí, že „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné...“, pričom toto ustanovenie bolo následne novelou - zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2015 precizované o tretiu vetu, v zmysle ktorej „Z odôvodnenia doplnenia ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, ktoré bolo vykonané formou návrhu výboru NR SR vyplýva, že zákonodarca má bezpochyby za to, že na všetky spotrebiteľské záväzky, a teda aj na spotrebiteľské záväzky, ktoré sú svojou povahou tzv. absolútnym obchodom sa má prednostne použiť právny režim Občianskeho zákonníka, a nie Obchodného zákonníka...Na druhej strane však bezpochyby, a to aj s účinkami retrospektívnymi, platí a musí platiť, že právny režim záväzku, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, a ktorý má svoj základ v Obchodnom zákonníku sa riadi výhradne právnym režimom Občianskeho zákonníka“

Podľa § 191 ods. 1 CSP súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo.

6. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada, kde je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

Podľa čl. 8 CSP sú strany sporu „povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“. Rovnaké povinnosti ich zaťažujú aj v ďalšom priebehu konania (najmä § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“). V zmysle odbornej literatúry k výkladu ust. čl. 8 CSP: Povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia

Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). V sociálnej koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. Následkom je tak opätovne strata sporu pre neunesenie konkrétneho procesného bremena. Ak teda súd procesnú stranu „pristihne“ pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v § 191 ods. 1. CSP za stredníkom - ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia (t. j. substancovať ich pravdivo a úplne). Toto tzv. materiálne vedenie sporu je imanentnou súčasťou sociálnej koncepcie civilného procesu, ku ktorej sa Civilný sporový poriadok hlási.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno.

Dôkazná povinnosť rovnako predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana - nie je v tejto súvislosti správne uvažovať pri dôkaznej povinnosti len o žalobcovi. Inak povedané, dôkazná povinnosť nesíhla v kontradiktórnom spore len žalobcu. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. To znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom i dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v

spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.“(viď CSP komentár Praha; C.H.BECK 2016, komentár k čl. 8 CSP).

7. Strana sporu musí v závislosti od skutkovej podstaty (hypotézy) relevantnej právnej normy tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy, na základe ktorých môže súd rozhodnúť v jeho prospech. Rozsah dôkaznej povinnosti je zásadne určený rozsahom povinnosti tvrdiť skutočnosti, pretože aby mohla strana nejakú skutočnosť preukázať, musí ju najprv tvrdiť. Základnou procesnou povinnosťou strany sporu je teda predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, následne toto tvrdenie preukázať. Nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť rezultuje do procesnoprávnej sankcie v podobe prehry sporu, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu § 150 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého „Navrhovaná právna úprava zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu.“

Podľa § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa ust. § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii (ďalej len „Zákon o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19“): „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“

Podľa ust. § 8 Zákona o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19: „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“

8. S prihliadnutím na ust. § 1 písm. a) v spojení s ust. § 8 písm. a) Zákona o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19 premlčacia lehota v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v období od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynula, čo predstavuje predĺženie premlčacej doby o 76 dní.

9. Zákonom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý je vyššie citovaný. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879v v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018. Súd preto skúmal či právo nie je premlčané, čo by bol prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 31.03.2022, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané a má za to, že nie je. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú sa zaviazal žalovaný splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko však žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák. a § 53 ods. 9 Obč. zák. úver predčasne zosplatnil. Vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 Obč. zák., v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. Pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitiu práva podľa § 565 Obč. zák.), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V prerokúvanej veci bol priamo Zmluve o úvere dohodnutý termín splatnosti splátok, a to k 15. dňu v mesiaci. Podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa celý dlh zosplatnil

ku dňu 2.7. 2019. Žalobca presne nešpecifikoval od omeškania s úhradou ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že ak právny predchodca žalobcu celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania mohol tak urobiť pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 15.3.2019 a teda pohľadávka zo zmluvy o úvere je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, teda žalovaný bol v omeškani s platením splátok viac ako 3 mesiace. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatnenia až po 3-mesačnom omeškani so splatením príslušnej splátky, a preto v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr 15.3.2019, keďže od jej splatnosti do 2.7. 2019, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako 3 mesiace.

10. V rozsudku KS Košice sp.zn. 6CoCsp/53/2021 z 18.1.2022 sa okrem iného uvádza: Okamih zosplatnenia úveru /28.2.2018/ a ani lehota na plnenie určená v oznámení o zosplatnení nie sú rozhodujúce z hľadiska začatia plynutia premlčacej doby predčasne zosplatneného úveru v zmysle ustanovenia § 103 O.Z. môžu mať vplyv iba na začiatok omeškania žalovaného s plnením. Počítanie premlčacej doby od momentu (predčasného) zosplatnenia úveru nemá oporu v ustanoveniach O.Z. keď premlčanie splátok úveru i celého zročného úveru je upravené v citovanom ustanovení § 103 O.Z. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 103 veta prvá O.Z. obsahuje osobitnú úpravu premlčania v prípade ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 O.Z. požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia. Odvolací súd v tomto prípade zdôraznil, že zosplatnenie nemalo vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr. Pri splátkach, ktoré sa už stali splatnými pred zosplatnením celého dlhu premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam začala plynúť u každej samostatne. V prípade, ak veriteľ využije právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia a je potrebné osobitne ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného zostatku dlhu (v danom prípade pozostávajúceho zo sumy, splatenie ktorej bolo pôvodne dohodnuté v splátkach splatných od 15.05.2015 do konečnej splatnosti). Je však potrebné posúdiť, či túto osobitnú úpravu je možné aplikovať (priamo) aj v prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy a veriteľ uplatnil právo podľa § 565 OZ v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ.

Odvolací súd zastáva názor, že v prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy nemožno vychádzať z aplikácie ustanovenia § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novo zavedenej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd vychádzal z úvahy, že v takomto (špecifickom) prípade pri posúdení začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (mimo už splatných splátok) je možné použitie ust. § 103 veta druhá OZ iba za súčasnej aplikácie ust. § 565 OZ a novozavedeného ust. § 53 ods. 9 OZ pri jeho výklade. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ však zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu ust. § 565 OZ, vzťahujúcu sa iba na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je v zmysle tohto ustanovenia posunutá až na dobu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky (za súčasného splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva). Je preto v takomto prípade potrebné zohľadniť, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh (do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej, ak upozornil dlžníka na túto možnosť aspoň 15 dní pred vyhlásením). Pri aplikácii ustanovenia § 103 veta druhá OZ v prípadoch spotrebiteľských zmlúv, nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v ust. § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku ktorej sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 OZ (rovnako ako ani § 565 OZ) explicitne nepočíta. Aj v tomto prípade sa uplatňuje trojročná premlčacia doba stanovená v ust. § 101 OZ a až do uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a veriteľ sa v prípade neplnenia povinnosti dlžníka môže domáhať (na súde) iba zaplatenia už splatných splátok. Je nesporným, že až od uplatnenia práva v zmysle § 565 OZ (v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ) sa žalobca môže domáhať na súde zaplatenia celej pohľadávky (celého zosplatneného zostatku dlhu).

Krajský súd vychádzal z úvahy, že aj vo vzťahu k celému zosplatnenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v § 101 OZ, v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitíu práva podľa § 565 OZ), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplatneného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky, a to, že veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatnil dlh) a zároveň, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Ďalej v citovanom rozhodnutí bolo konštatované nasledovné: Vychádzajúc z uvedeného by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatnenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplatneného dlhu na súde. V takom prípade by začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádzala právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skrátilo zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 Obč. zák. trojročná, by bola skrátená o tri mesiace). Vid' aj rozhodnutie Krajský súd v Košiciach sp.zn.: 6Co/98/2019.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo zisteného skutkového stavu v danom prípade by vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky -počnúc splátkou 15.3.2019, kde veriteľ využil právo podľa §565 OZ v spojení s §53 ods.9 OZ, premlčacia doba by začala plynúť 16.6.2019 t. j. deň ,ktorý nasleduje po uplynutí 3-mesačnej lehoty odo dňa 15.3.2019, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie a uplynula by dňom 16.3.2022. Žalobca v tomto prípade toto právo využil, pričom z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyplýva že dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 O.Z. a teda žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že na spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatní právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

12. Pred zosplatnením úveru sa tak vyžaduje výzva veriteľa adresovaná a doručovaná dlžníkovi v ktorej je upozornený na aktuálny dlh a na možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca v tomto konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, žeby žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy a teda žeby mimoriadnemu zosplatneniu predchádzalo zaslanie výzvy tak ako to predpokladá § 53 ods. 9 OZ. Písomná výzva predstavuje predpoklad pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca túto skutočnosť v konaní nepreukázal a tak súd konštatuje, že nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu pohľadávky zo zmluvy. Dôsledkom takéhoto nesplnenia si povinnosti je neplatnosť právneho úkonu ktorým bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru keď s odkazom na ustanovenie § 39 O.Z. tento úkon odporuje zákonu. Pokiaľ súd uzavrel neplatné zosplatnenie úveru musel posudzovať jednotlivé omeškané splátky úveru ako samostatné plnenia, ktoré sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Žaloba bola podaná na súd 31.3.2022 a z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že prvá splátka s úhradou ktorej sa žalovaný dostal do omeškania bola splatná 15.10.2018. Berúc do úvahy prerušenie plynutia premlčacích lehôt ku ktorému došlo na základe zákona č. 62/2020 Z.z. súd dospel k záveru, že ku dňu podania žaloby boli splátky splatné v 10,11,12 2018 premlčané.

13. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na plnenie je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom, v ktorom žalovaný je spotrebiteľom. Aj na zmluvy o spotrebiteľských úveroch sa v zásade aplikujú ustanovenia § 497 a nasl. ObZ s výnimkou takých zmluvných podmienok aké má na mysli ust. § 54 ods. 1 OZ. Pri aplikácii Obchodného zákonníka na záväzkové vzťahy, ktorých predmet záväzkov je určený Obchodným zákonníkom, v dôsledku kogentného ust. § 261 ods. 6 písm. d) - absolútne obchody, sa práva a povinnosti spravujú Obchodným zákonníkom. Ak je účastný týchto vzťahov spotrebiteľ, na takéto úvery sa aplikuje aj zák. č. 129/2010 Z. z.. Z ustanovenia § 497 a ustanovenia § 502 ObZ vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná, pričom záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere, je jeho podstatnou náležitosťou. Obdobne aj z ust. § 1 ods. 3 písm. i) zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom

úvere je aj ročná úroková sadzba. V zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ sú úroky a úroky z omeškania príslušenstvom pohľadávky. Úroky sú v zásade splatné v dohodnutej dobe, inak spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. V ust. § 506 ObZ je upravený právny režim, podľa ktorého ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú čiastku s úrokmi. Veriteľ má tak možnosť uplatniť proti dlžníkovi, ktorý si neplní svoj záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach a je v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu než tri mesiace, právny prostriedok, že môže požadovať spolu s odstúpením od zmluvy o úvere vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Toto ustanovenie upravuje účinky odstúpenia od zmluvy o úvere odlišným spôsobom než je tomu v ust. § 351 ObZ alebo v ust. § 48 ods. 2 OZ. V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu. Povinnosť vrátiť veriteľovi dlžnú čiastku s úrokmi aj po odstúpení od zmluvy o úvere nepredstavuje sekundárny záväzok ale záväzok pôvodný, ktorý sa odstúpením od zmluvy „modifikoval“ vo svojej splatnosti. Povinnosť dlžníka pri aplikácii ust. § 506 ObZ zaplatiť úroky a dlžnú sumu nezaniká. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru (pôžička, úver, odložená platba a iné).

14. Žalobca vo svojej žalobe žiadal priznať úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmenou termínu splatnosti na ktorú má veriteľ nárok. Ak dlžník je povinný platiť zmluvné úroky v prípade ak platí úver v splátkach odporuje logickému výkladu, aby bol od tohto oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti.

15. Z vyššie citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ sa zaväzuje vrátiť veriteľovi istinu a (platiť) úroky (resp. celkové náklady) na základe zmluvy s veriteľom. Obsahom tejto zmluvy je tiež dohoda strán o výške úrokovej sadzby (§ 9 ods. 2 písm. i) Zákona) a tiež vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (ust. § 9 ods. 2 písm. l) Zákona).

16. V § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka sa uvádza, že: „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“. Keď berieme do úvahy ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nie je možné aplikovať pre prípad zmlúv o spotrebiteľských úveroch, nakoľko absencia stanovenia úroku v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru nespôsobí povinnosť platiť obvyklé úroky tak, ako to predpokladá citované ustanovenie Obchodného zákonníka, ale spotrebiteľský úver sa bude považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) Zákona), nakoľko nebude obsahovať náležitosť požadovanú zákonom a to úrokovú sadzbu (§ 9 ods. 2 písm. l) Zákona). Dohoda o úrokoch má pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch (bez ohľadu na konkrétnu formu spotrebiteľského úveru) výlučne zmluvný charakter, a to aj v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Dohodnuté (zmluvné) úroky (napr. podľa § 685 alebo § 779 OZ) predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti? nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splnením dlhu. Úroky sú vecou dohody účastníkov právneho úkonu (vid' komentár k ustanoveniu § 517 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C.H.Beck 2015 Števec a kolektív autorov).

17. Súd aj s ohľadom na vývoj judikatúry NS SR napr. sp. zn.2Cdo 115/2019, 8Cdo0237/2019, 2Cdo0241/2019, 9 Cdo024/2019... v otázke možnosti či nemožnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatení úverovej zmluvy za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, konštatuje že je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

18. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi len po dobu trvania zmluvy.

Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. V súlade s podaným návrhom žalobcu konanie o zaplatenie v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 4.021,67 Eur od 16.09.2024 až do zaplatenia zastavil a žiadal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 4.255,25 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 4.021,67 Eur od 03.07.2019 až do 15.09.2024, najviac do výšky 1.769,90 Eur a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.255,25 Eur od 03.07.2019 do zaplatenia.

20. Spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom je však potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje správne uvedený údaj vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy, keď v zmluve uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je uvedený správne a zároveň úplne absentujú údaje o predpokladoch použitých na výpočet RPMN tieto nedostatky zákon o spotrebiteľských úveroch v §11 ods.1 písm.b) sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ v zmluve absentuje údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN a taktiež údaj o celkovej splatnej čiastke úveru je nesprávny nemožno naň prihliadať a má sa za to ako keby v zmluve vôbec nebol uvedený. Keďže sa jedná o podstatné náležitosti zmluvy tieto majú byť jasným určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, aby sa dlžník pri oboznamovaní s ňou mohol rozhodnúť či na dané podmienky zmluvy pristúpi alebo sa rozhodne pre úver od iného subjektu. predpoklady použité pre výpočet RPMN žalobca v zmluve neuviedol ani v ďalších jej súčiastiach a tak spotrebiteľ nemal možnosť preveriť správnosť RPMN a tak posúdiť výhodnosť úveru. Pokiaľ v zmluve bola dohodnutá výška mesačnej splátky 92,58 eur a počet splátok 72 tak potom celková čiastka k zaplateniu predstavuje sumu 6665,76 eur a nie ako je v zmluve uvedené 6230,16 eur. Žalobcovi tak v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov vznikol nárok iba na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy t.j. 4000 eur. Žalovaný z tejto sumy uhradil časť vo výške 415,36 eur neuspokojený ostal nárok žalobcu vo výške 3584,64 eur. Uvedené tak znamená, že nesprávne a rozporne bola uvedená aj výška jednotlivých mesačných splátok, čo by bolo ďalším dôvodom pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

21. V konaní teda bolo preukázané, že žalovanému bola poskytnutá suma úveru 4000,-eur a pokiaľ žalovaný má vrátiť len sumu reálne čerpaných finančných prostriedkov tak žiadna časť z platieb, ktoré žalovaný uskutočnil vo výške 415,36 eur nemohla byť započítaná na úhradu úrokov a poplatkov ale iba na istinu. Žalovaný od počiatku uhrádzal splátky s omeškaním a posledná bola zaplatená 24.4.2019. Suma, ktorú žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť pokiaľ by už nastala konečná splatnosť úveru by bola 3584,64 eur. Konečná splatnosť úveru bola však dohodnutá na 15.9.2022 preto pokiaľ sa v danom prípade premlčuje každá splátka samostatne z dôvodu konštatovania neplatného zosplatnenia úveru, súd mohol priznať žalobcovi len splátky istiny, ktoré nie sú premlčané a sú splatné. V časti prevyšujúcej časť žalobu zamietol, keď nemohol priznať splátky, ktoré ešte nie sú zročné v čase vydania súdneho rozhodnutia. Z dôvodu beúročnosti a bezpoplatkovosti, súd nevyhovel žalobe v časti o priznanie úroku 15,89% ročne, ktorý bol požadovaný zo sumy 4021,67 eur od 3.7.2019 do 15.9.2024 najviac do výšky 1796,90 eur. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že časť úhrad žalovaného bola započítaná na úhradu poistenia a žalobca žiadal priznať aj sumu 32,30 eur/2x16,15 eur/, ktorá zodpovedá neuhradeným splátkam poistného do zosplatnenia. Nárok na poplatky však nebol uplatnený dôvodne tak ako to súd už vyššie konštatoval. Tu súd aj konštatuje z dôvodu nedostatkov v kontrakčnom procese poistenia, keď nebolo preukázané, že k dojednaniu poistenia skutočne došlo a nebol predložený žiaden doklad preukazujúci uzavretie poistnej zmluvy. O poistení pojednáva časť 3. Zmluvy o úvere. Zmluva ďalej obsahovala dohodu o poistení, ktorá obsahuje okrem iných aj vyhlásenie žalovaného, že sa oboznámil s rámcovou zmluvou o poistení č. CTM3027M a Rámcovou poistnou zmluvou pre poistenie schopnosti

splácať úver uzavretými medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase podpisu zmluvy a s aktuálnymi Všeobecnými poisťovacími podmienkami poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, o čom súd má pochybnosti a mal súhlasiť s nimi a svojím podpisom ZoSÚ alebo ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Ide o takzvané sprostredkovateľské poistenie, ktoré ponúka priamo veriteľ bez možnosti dlžníka zvoliť si napr. inú poisťovňu ako tú, s ktorou má veriteľ dohodu. Ide o vopred naformulované poistenie a súd vychádzal z toho, že žalovanému nebola poskytnutá možnosť rozhodnúť sa, ale prijatie jednej z možností súboru poistenia bolo podmienkou pre uzavretie zmluvy. Súčasne tiež žalobca nepreukázal, že žalovaný mohol aj poistenie neuzavrieť, resp. že by mal na výber. Súd nezistil na aké poistné udalosti sa poistná zmluva mala vzťahovať a k akému poistnému plneniu dôjde v prípade poistnej udalosti.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Keďže žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % ročne zo sumy tak ako je uvedené v I. výroku rozsudku, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného.

23. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom mimoriadnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, posúdil súd jednotlivé omeškané splátky úveru ako samostatné plnenia, ktoré sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Tu súd poukazuje na bod 9 a 12 rozsudku. Súd tak priznal nárok na úrok z omeškania zo sumy jednotlivých omeškaných splátok odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej splátky, najskôr však odo dňa 3.7.2019, od ktorého žalobca žiadal priznať úrok z omeškania keď mu nemožno priznať viac ako sám žalobca žiada a to vo vzťahu ku splátkam splatným od januára do júna 2019. Následne bol priznaný úrok z omeškania zo splátok splatných od júla 2019 do 15.7.2022, keď súd nemohol rozhodnúť o splátkach, ktoré ešte v čase rozhodnutia neboli splatné a v tejto časti žalobe vyhovené nebolo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo sporových strán nepriznal právo na náhradu trov konania, a to z dôvodu, že pomer úspechu a neúspechu tej ktorej sporovej strany bol viac menej rovnaký, keď úspech žalobcu v konaní predstavoval v percentuálnom vyjadrení 47,12 % a úspech žalovaného predstavoval v percentuálnom vyjadrení 52,88 %. Po odčítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5,26 %. Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z pomeru úspechu, ktorý je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Ak mal žalobca v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí, avšak aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo sporových strán. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhradu trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu, k čomu sa súd priklonil aj v tomto prípade a rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania. Tu súd aj konštatuje, že žalovanému v konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijimateľa náhrady trov konania advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.